

gressionen, og det en snævrere Grænse, end man den Gang indenfor Folketingets Flertal kunde gaa med til. Selv om man den Gang kunde, hvad altsaa mit Parti ikke kunde, gaa med til videre Grænser, forekommer det mig at være ganske rimeligt og naturligt, at man under Hensyn til den siden da stedfundne Udvikling nu ikke kan gaa med dertil, og det er da ogsaa med Tilfredshed, jeg bemærker, at Partiet Venstre modsætter sig det af de Radikale og Socialdemokraterne stillede Ændringsforslag i den angivne Henseende.

Med Hensyn til Børnefradraget havde den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nogle venskabelige Bemærkninger til det konservative Folkeparti, og det kom mig jo ingenlunde uventet. Deroverfor vil jeg gerne sige, at man ikke ganske kan sammenligne Beskatningsforholdene i København-Frederiksberg med Beskatningsforholdene i Provinsen, idet man for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende har faste Regler at gaa efter og bl. a. ej heller har Kildeartsbeskatning som i alt Fald visse Steder i Provinsen. Allerede som Følge af disse Forhold mener jeg, at der er en vis Forskel, men det afgørende er dog efter min Opfattelse ikke at finde paa dette Punkt, den afgørende Vanskelighed for mit Parti ved at gaa med til de 300 Kr. skabte Socialdemokratiet, da vi havde de københavnske Forhold til Afgørelse her i Tinget, idet det netop ved Socialdemokratiets Foranstaltning blev slaaet fast, at i København maatte Fradraget ikke være mere end 300 Kr. Da det nu, som jeg ogsaa bemærkede ved Sagens første Behandling, maa fastholdes, at Børnefradraget skal staa i et vist Forhold til de Udgifter, som Børnene de paagældende Steder paafører Familieforsørgerne, vil heraf ganske logisk følge, at naar Socialdemokratiet slaar fast, at i København maa Børnefradraget ikke være mere end 300 Kr., kan det, naar der skal være Mening i Tingene, ikke blive saa højt i Provinsen. Det er altsaa faktisk Socialdemokratiet, der — da vi jo ikke driver Agitation, men vil have, at der skal være en vis Fornuft i Tingene — har forhindret, at man for Provinsens Vedkommende har kunnet gaa op til de 300 Kr. Dette bør den ærede Ordfører for Socialdemokratiet huske i Fremtiden og som den sandhedssøgende Mand, han sikkerlig er, erkende for sig selv: Ja, det er i Virkeligheden os selv, der har bevirket dette Forhold. Nogen Forbedring mener vi fra konservativ Side er opnaaet ved det Ændringsforslag, der gaar ud paa, at man kan gaa op til 250 Kr., idet det, som gentagne Gange

sagt, er min Opfattelse, at Fradraget fornødtigvis maa sættes i Forhold til, hvad det koster den paagældende Familieforsørger at have Børnet, og der kan jo ikke være Tvivl om, at sammenstiller man Landet med Provinsbyerne, bliver der en stor Forskel, i alt Fald i mange, mange Tilfælde. Tager man f. Eks. en Landbruger med 2—3—4 Børn i Aldre af 9—15 Aar, er der ikke mindste Tvivl om, at disse Børn for ham betyder en langt mindre Udgift, end samme Antal Børn i tilsvarende Aldre vil betyde for en Mand i Byen; det kan vel i mange Tilfælde endda være tvivlsomt, om disse Børn ude paa Landet overhovedet paafører den paagældende nogen Udgift. Udfra dette Synspunkt er jeg derfor meget godt tilfreds med den Form, som Lovforslaget efter Flertallets Indstilling vil faa med Hensyn til dette Punkt, idet det altsaa kommer til at gaa ud paa, at der tages et skønsomt Hensyn til de virkelige Forhold.

Alt i alt skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at Lovforslaget vedtages i den Form, det vil faa dels med de Ændringer, som foreslaas af hele Udvalget, og dels med de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Mads Larsen: Idet jeg i det væsentlige kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt) fremførte som Begrundelse for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, skal jeg blot ganske kort anbefale at stemme for disse Ændringsforslag saavel som for de af hele Udvalget stillede Ændringsforslag og at stemme imod det af et Flertal under Nr. 5 stillede Ændringsforslag.

Den ærede Ordfører, Hr. Hagbart Berg, sagde, at det i radikale Blade har været fremhævet, at det var det radikale Parti, som havde foreslaaet disse Mindretalsændringer, men at det ikke var rigtigt; det var det socialdemokratiske Mindretal, som havde stillet dem, og det radikale Parti havde sluttet sig dertil. Til en vis Grad har det ærede Medlem Ret deri, men ogsaa kun til en vis Grad. Thi naar det ærede Medlem ser paa det første af de stillede Ændringsforslag, vil han se, at det er ikke det, som har været stillet i Udvalget. Det er netop ændret under Hensyn til den Forhandling, som har været ført, og navnlig paa Grund af vor Henvisning til, at ved at forandre Tallet 40, som oprindeligt var foreslaaet, til 35 førte man Ændringsforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det havde vundet Tilslutning fra tre Partier her i Salen, nemlig de to Partier, som nu stiller Ændringsforslaget, og Partiet Venstre, som det ærede